

Η “Φωνή Κυρίου” της 3ης Μαρτίου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 67ον

3 Μαρτίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 9 (3431)

Ο ΦΟΒΟΣ ΤΟΥ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ

Μιά εβδομάδα πριν από τη Μεγάλη Σαρακοστή η Έκκλησία μας προετοιμάζει για τό «στάδιο τῶν ἀρετῶν». Τά κύρια ἀθλήματα στά ὁποῖα θά κληθοῦμε ἰδιαίτερα τότε νά κοπιάσουμε εἶναι ἡ νηστεία καί ἡ προσευχή. Πρόκειται ὅμως γιά ἀσκήσεις πού δέν στοχεύουν σέ αὐτόνομα βραβεῖα, καί μάλιστα σέ βραβεῖα πού ἀπειλοῦν νά μᾶς γεμίσουν μέ αὐτάρκεια καί ἔπαρση. Σκοπός ὅλων τῶν ἀσκήσεων εἶναι τό κορυφαῖο στεφάνι τῆς ἀγάπης, ἓνα στεφάνι ἀπό ἄνθη

Διαβάστε [ΕΔΩ](#) τη ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, ὅπως αὐτή διαμοιράστηκε σε ὅλους τους ιερούς ναούς της χώρας, κατά την Κυριακή 3 Μαρτίου 2019.

Ο ΦΟΒΟΣ ΤΟΥ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ

Μιά εβδομάδα πριν από τη Μεγάλη Σαρακοστή η Έκκλησία μας προετοιμάζει για το «στάδιο των αρετών». Τα κύρια αθλήματα στα οποία θα κληθούμε ιδιαίτερα τότε να κοπιάσουμε είναι η νηστεία και η προσευχή. Πρόκειται όμως για ασκήσεις που δεν στοχεύουν σε αυτόνομα βραβεία, και μάλιστα σε βραβεία που απειλούν να μας γεμίσουν με αυτάρκεια και έπαρση. Σκοπός όλων των ασκήσεων είναι το κορυφαίο στεφάνι της αγάπης, ένα στεφάνι από άνθη που φυτρώνουν μόνο στο χώμα της ταπείνωσης. Ταπείνωση, λοιπόν, και αγάπη είναι το ακχώριστο δίδυμο –ποτέ δεν μπορεί να υπάρξει η μία χωρίς την άλλη– στο οποίο πρέπει να αποβλέπουμε με την αθηνησή μας μέσα στην επίκειμενη Σαρακοστή.

Προπάντων η αγάπη

Τό αποστολικό ανάγνωσμα μάς βοηθάει να εμβαθύνουμε στο σωστό νόημα, ιδιαίτερα, της νηστείας. Για την Έκκλησία «νηστεία» δεν σημαίνει ούτε δίαιτα ούτε άοριστα κάποια άσκηση αυτοκυριαρχίας. Τό να τρώει κανείς ή να μην τρώει, ήπει ο απόστολος Παύλος, είναι μία ήθικα και θρησκευτικά αδιάφορη πράξη. Αποκτάει πνευματική διάσταση, όταν συνδέεται με τό πρόσωπο του Χριστού. Για τόν πιστό «νηστεύω» σημαίνει «δέν τρώω από αγάπη για τόν Χριστό και από ύπακοή στην Έκκλησία του». Αγάπη, βέβαια, για τόν Χριστό δέν νοείται χωρίς αγάπη για κάθε άνθρωπο, που όχι απλώς πλάσθηκε «κατ' εικόνα Θεού» αλλά και για τή σωτηρία του «Χριστός απέθανε». Γι' αυτό, όποιος φέρνει και τό παραμικρό εμπόδιο στή σωτηρία του συνανθρώπου του, «εις Χριστόν αμαρτάνει». Διότι τό έργο που Έκείνος έκτισε με τή σταυρική του θυσία, ό σκανδαλοποιός τό καταστρέφει με τή φιλαυτία του.

Στούς πρώτους χριστιανικούς χρόνους οί πιστοί συμβίωναν με τούς ειδωλολάτρες. Υπήρχαν πολλοί που πρόσφατα είχαν εγκαταλείψει τήν ειδω-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α' Κορ. η' 8 - θ' 2)

Έκούσιος περιορισμός για να κερδίσει ό αδελφός

Ἀδελφοί, βρώμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γάρ ἐάν φάγωμεν περισσεύομεν, οὔτε ἐάν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενούσιν. Ἐάν γάρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γνώσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακειμένον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθῇσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφός ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε. Διόπερ εἰ βρώμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμὶ· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.